

Manifestació i Estatut

El passat dissabte es va celebrar una important manifestació a Barcelona sota el lema: Som una nació i tenim el dret a decidir! Es poden fer moltes valoracions, incloent-hi el debat del número d'assistents, tema del que com no soc expert he decidit opinar a través dels números que va fer la plataforma Contrastant, i així vaig donar per bona al meu blog a internet la xifra màxima d'uns 82.000 assistents donada per l'esmentada plataforma. Independentment del ball de xifres, l'èxit de la convocatòria és evident. Per tant, vagi per endavant la meva felicitació als organitzadors i a ERC, partit que hi va donar un suport entusiasta.

Sempre és molt difícil simplificar les diverses motivacions que han confluït en una manifestació d'aquesta magnitud. Però no crec traïr la realitat si distingeixo tres grans motivacions dels assistents: el suport estricte al lema de la manifestació que té a veure amb plantejaments de tipus sobiranista, una percepció negativa de la negociació estatutària que estaria rebaixant en excés allò votat el 30 de setembre al Parlament de Catalunya, i una resposta indignada al ferotge atac del Partit Popular a tot allò relacionat amb Catalunya.

En la meva opinió aquesta tercera component motivacional té una gran importància en el moment de decidir sobre les estratègies immediates dels partits catalans. Si coincidim en la necessitat de plantar cara al PP, de derrotar-lo en la seva ofensiva contra la reforma de l'Estatut, contra el model lingüístic català, contra la reivindicació d'un finançament just per a Catalunya i contra la idea de l'Espanya plural que ha obert un espai de coincidència entre el catalanisme polític i l'esquerra espanyola, no pot haver-hi cap dubte que la millor línia d'actuació és la d'assegurar l'aprovació de la

reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. O és que algú pensa que la no aprovació de l'Estatut no seria una victòria rotunda del PP?

Per tant, per plantar cara al PP, no hi ha millor alternativa que aprovar el millor Estatut de la història de Catalunya. Qualsevol altra opció seria un error històric que no ens perdonarien els ciutadans, per molt crítics que siguin amb respecte de la negociació en curs. Si alguna cosa no volen els manifestants i una gran majoria de ciutadans que no es van manifestar és proporcionar una victòria al PP. L'aprovació del nou Estatut a les Corts Generals i un referendament del mateix per la ciutadania de Catalunya no sols seria una magnífica notícia pel país, seria també un missatge rotund a la dreta espanyola: la mentida, la manipulació i la crispació no sols els van portar a l'oposició sinó que els mantindrà lluny del govern si mantenen la seva actual estratègia de crispació i catalanofòbia.

Miquel Iceta i Llorens

Viceprimer secretari i portaveu del PSC